

ಕೀಚಕ ವಧೆ

[ಸೂಚನೆ : ಇದು ಅಜಪುರದ ವಿಷ್ಣು ವಾರಂಬಳ್ಳಿ ವಿರಚಿತ ವಿರಾಟಪರ್ವ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು , ಭಾಗವತರಿಗೆ ಅಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.]

[ಪಾತ್ರಗಳು : ಧರ್ಮರಾಯ , ಭೀಮ , ಅರ್ಜುನ , ನಕುಲ , ಸಹದೇವ , ದ್ರೌಪದಿ , ಕಂಕಭಟ್ಟ , ದ್ವಾರಪಾಲಕ , ಮತ್ಸ್ಯ ಭೂಪ , ಸೈರಂಧ್ರಿ , ಸುದೇಷ್ಠೆ , ಸಖಿ , ಕೀಚಕ , ವಿಜಯ , ದೈತ್ಯ , ವಲಲಭಟ್ಟ]

[ಪಾಂಡವರ ತೆರೆ ಒಡ್ಡೋಲಗ , ಓಲಗ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ದ್ರೌಪದಿಯು ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು]

ಧರ್ಮರಾಯ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಬಂದು ವಟ ಕುಜದಡಿಯೊಳ್ಳೆವರು | ನಿಂದು ದ್ರೌಪದಿ ಸಹಿತ ನೆಳಲೊಳ || ಗಂದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿದರು ಚಿಂತಿಸಿ | ಧರ್ಮನಂದನನು || 1 || ಹಿಂದೆ ಹನ್ನೆರಡಬುದ ಕಳೆದವು | ಮುಂದಣನುವಿನ ಹದನು ತಮಗಿ || ನ್ನೊಂದಬುದ ಅಜ್ಞಾತ ಉತ್ಕಟ | ವಾಯ್ತಲಾ ಎಂದ || 2 ||

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಕಂದ) ಇಂತಾ ವಟಕುಜದೆಡೆಯೊಳ್ | ಕೌಂತೇಯಂ ನಿಂದು ಮನದೊಳಾ ಲೋಚಿಸುತಂ | ತಾಂ ತವಕದೊಳನುಜರನುಂ | ಚಿಂತೆಯೊಳಂ ಕರೆದುಸಿದರ್ ನಮ್ರತೆಯಿಂದಂ ||

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಅನುಜಾತರಿರ ಕೇಳಿ ವನವಾಸದವಧಿಗೆ | ದಿನ ಸಂದುದೀ ನೆಲೆಗಿನ್ನು || ಮನುಜರರಿಯದಂತೆ ಗುಪಿತದೊಳಿರುವರೆ | ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೊರಕೊಂಬುದೆಮಗೆ || 1 || ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಾ ಕೌರವಗಂಜಿ ನಡೆವವ | ರಲ್ಲದಿಲ್ಲವನಿಪರೊಳಗೆ || ಇಲ್ಲ ನಮಗಿಹರೆ ಠಾವನೆ ಕೇಳಿ ಪಾರ್ಥ ತಾ | ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೇಳ್ವನಗ್ರಜಗೆ || 2 ||

ಅರ್ಜುನ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಅಣ್ಣ ಚಿಂತಿಪುದೇಕೆ ರಣರಂಗದೊಳಗಗ್ರ | ಗಣ್ಯನಾಗಿಹನು ಕೀಚಕನು || ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡರಾ ಕಡೆಯ ಕೌರವರಲ್ಲಿ | ಮಿಣ್ಣನಿರುವ ಒಂದು ವರುಷ || 1 || ಕುರುಪತಿಯನು ಮಿಕ್ಕ ಭಟನು ಕೀಚಕನಾತ | ನಿರುವ ಕಾರಣ ಮತ್ಸ್ಯ ಭೂಪ || ತರಣಿಜಾದಿಗಳಿಗೆ ಬೆದರ ನಾವೀಗಲ್ಲಿ | ಮರೆಯಿಂದ ಕಳೆವ ವತ್ಸರವ || 2 ||

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಭಾಮಿನಿ) ಅರಸ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥನೆಂದುದ | ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳುತ್ತ ಮನ ನಿ | ಧರಿಸಿದನು ಪಶ್ಚಿಮದಿ ನಿರ್ಭಯವಾಹುದೆಂಬುದನು || ವರುಷವೊಂದನು ಗುಪಿತದಿಂದಾ | ಚರಿಸುವೆವು ಎಂದೆನುತ ಮನದಲಿ | ಮರುಗಿ ಮಾರುತ್ತರವ ಕಾಣದೆ ಪೇಳ್ವನವರೊಡನೆ ||

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಕೇಳಿರನುಜಾತರಿರ ಪೇಳ್ವೈ ನಾನೆಂತು | ಕೀಳುವಲರೊಳು ಸೇವಿಸುವ ಕಾಲಬಂತು || ಪ || ಪಿರಿದಾಗಿ ಬಳಲಿದಿರಿ ವನದೊಳಗೆ ಹನ್ನೆರಡು | ವರುಷವೆನ್ನೊಡನೆ ಬಲು ಬಗೆಯಿಂದಲಿ || ಧರೆಯೊಳೆನ್ನಂಥ ಪಾಪಿಗಳ್ಯಾರು ನಿಮಗಿನ್ನು | ಪರ ಸೇವೆಯನು ಮಾಡಿರೆಂಬೆ ನಾನೆಂತು ||

ಅರ್ಜುನ : (ಜಂಪೆ-1,2) ರಾಯ ಚಿಂತಿಪುದೇಕೆ ಬೇರುಂಟೆ ಮತವೆಮಗೆ | ಛಾಯೆಯೈಸಲೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಯಕಾವು || ಜೀಯ ನೀವ್ಯಾವ ವೇಷದಿ ಇರುವಿರೆಂಬೀ ಉ | ಪಾಯವನು ಪೇಳ್ವೆಮ್ಮ ಕರುಣದಿಂ ಸಲಹೈ ||

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳುತಂದು ಮನದಿ ಧರ್ಮ | ನಂದನ ದುಗುಡದಿಂದ || ಇಂದು ನಾ ಭೂಸುರ ವೇಷದೊಳಿಹೆ ಕಂಕ | ಎಂದು ಪೆಸರು ಎನಗೆ ||

ಭೀಮ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಎನಲಾ ಮಾತನು ಕೇಳುತನಿಲಸಂಭವ ಬಾಣ | ಸಿನ ಮನೆ ಸ್ಥಿರವೆನಗೆ || ಜನರಿಗೆ
ವಲಲನೆಂದೆನಿಪ ನಾಮದೊಳಿಪೆ | ಎನೆ ಪಾರ್ಥನಿಂತೆಂದನು ||

ಅರ್ಜುನ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಎನಗೆ ಅಮರಾವತಿಯೊಳಗಾದ ಕೊರತೆ ಉಂ | ಟನುಕರಿಸುವೆ ಅದರ ||
ಜನಪಾಲಾಗ್ರಣಿ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಗೆಲೈ | ಎನೆ ಯಮಳರು ಪೇಳ್ವರು ||

ನಕುಲ-ಸಹದೇವ-ದ್ರೌಪದಿ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಪಶುರಕ್ಷೆ ಹಯದ ಪಾಲನೆಯೊಳಿರುವೆವು ಎನು | ತುಸಿರಲು
ದ್ರುಪದಜೆಯು || ಎಸೆದಿಪೆ ಸೈರಂಧ್ರಿ ವೇಷದೊಳೆನೆ ಕೇಳು | ತನಮ ಸಾಹಸರೈವರು ||

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಮಡದಿಯನೊಡಗೊಂಡು ಪಶ್ಚಿಮ ಮುಖವಾಗಿ | ನಡೆತಂದು ಮತ್ಸ್ಯೇಶನ ||
ಪೊಡವಿಯ ಕಂಡೊಂದು ವನಕೆ ಬಂದಚ್ಚುತ | ನಡಿಯ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ನಿಂದರು ||

[ಮತ್ಸ್ಯ ದೇಶದ ವಿರಾಟ ನಗರದ ಹೊರವಲಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ , ಆಯುಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿ ಬನ್ನಿ ಮರ = ಶಮೀವೃಕ್ಷ ದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ ಇಡುತ್ತಾರೆ]

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಧನುಶರಾಯುಧಗಳ ವರ ಬನ್ನಿಮರಕಾಗ | ಮನುಜರು ತಿಳಿಯದಂದದಲಿ ||
ಹೆಣನಾಕಾರದಲಿ ಚರ್ಮದಿ ಸುತ್ತಿ ಬಿಗಿದು ಜ | ನ್ನಣಿಯರ್ಗೇ ನಮಿಸಿ ಧರ್ಮಜನು || 1 || ಗುಪಿತದೊಳಿಹವೊಂದು
ವರುಷದ ಪರಿಯಂತ | ಕಪಟದಿಂದಾರ್ ಮುಟ್ಟದಂತೆ || ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕಾಯ್ದು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ನೀವೆಂದು | ನೃಪತಿ
ಪೇಳಿದ ಕೈಯ ಮುಗಿದು || 2 || ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥ ಬಂದೋರ್ವ ಕೇಳಿದರೆ | ಅವಗೀವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ||
ಪವನಸಂಭವ ಮೂರ್ಖನಾತಗೀಯದಿರೆಂದು | ಅವನೀಶನಮರರ್ಗೇ ಮಣಿದ || 3 ||

ಭೀಮ : (ಕಂದ-ಅಬ್ರ) ಭೂಮಿಪನೆಂದೀ ಪರಿಯಲಿ | ಈ ಮಾರುತಸುತಗೀಯದಿರೆನಲುಂ ಕೇಳ್ವಾ || ಭೀಮಂ ತಾ
ಲಯದಂತ್ಯದ | ಕಾಮಾರಿಯೆನಲೈ ರೋಷದೊಳಗಿಂತೆಂದಂ ||

ಭೀಮ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಸೋದರರೊಳಗಾನಲ್ಲಾ | ದು | ಯೋಧನ ನಾನಾದೆನಲ್ಲಾ || ಕಾದಿರಲೈ ಸುರಜಾಲ |
ನಾ | ನೊಯ್ದರೆ ತಡೆಯಲಿ ಕಾಲ || 1 || ಧರಣಿಯ ಕೊಡೆನೆಂದಿರಲಿ | ಪುರ | ಹರ ಕೈಯಿಕ್ಕದಿರೆನಲಿ || ಕುರು
ಬಲವನು ಮುಂಗೊಂಡು | ಹೊಯ್ | ದೊರೆಸುವೆ ಕೈದುವ ಕೊಂಡು || 2 || ಗದೆಯಿಂ ಕೌರವರೆದೆಯ | ಮುರಿ |
ದೊದೆವೆನು ಉಳಿದವರ್ ಪಡೆಯ || ಕದನದೊಳೆಂಬೀ ಮಾತ | ಕೇ | ಳಿದು ಪೇಳ್ವನು ಭೂನಾಥ || 3 ||

ಧರ್ಮರಾಯ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಆದಿ) ತಮ್ಮ ಬಾ ಬಾ ಕೋಪವಿದೇನು | ಒಮ್ಮೆ ಸೈರಿಸಿನ್ನು || ಧರ್ಮ ಕೆಟ್ಟರೇನು
ಸ್ವಾರ್ಥ | ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ವ್ಯರ್ಥ || 1 || ಅರಿಯದಾತನಲ್ಲ ನೀನು | ಮರೆಯ ಮಾತಿನ್ನೇನು || ಮರುಳಾಟ ಸಾಕು
ಬಾರೆಂದು | ಕರೆದಪ್ಪಿದನಂದು || 2 ||

[ಭೀಮನನ್ನು ಸಂತೈಸಿದ ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಕಂಕಭಟ್ಟನ ಪ್ರವೇಶ]

ಕಂಕಭಟ್ಟ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಇಂತು ಭೀಮನ ಒಡಬಡಿಸಿ ಶ್ರೀ | ಕಾಂತನನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಧರ್ಮಜ || ಸಂತಸದಿ
ಸನ್ಯಾಸಿ ವೇಷವ | ನಾಂತು ನಡೆದ ||

[ಭಾಗವತರೋಡನೆ ಮಾತಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಮುಂದೆ ತೆರಳುವಾಗ ದ್ವಾರಪಾಲಕ ಸಿಗುತ್ತಾನೆ]

ಕಂಕಭಟ್ಟ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಬಂದು ಮತ್ಸ್ಯನ ಪುರವರಕೆ ನಲ | ವಿಂದ ನಗರವ ಈಕ್ಷಿಸುತಲ || ಯ್ತಂದು ಬಾಗಿಲ
ಚರರ ಕಂಡಿಂ | ತೆಂದನಾಗ || 1 || ದ್ವಾರಪಾಲರು ಕೇಳಿ ನಿಮ್ಮಯ | ಭೂರಮಣನೊಳು ಪೇಳಿ ಭೂಸುರ ||
ನೋರುವನು ಬಂದಿರುವನೆಂಬೀ | ವಾರತೆಯನು || 2 ||

[ಇಬ್ಬರೂ ತೆರಳಿದ ನಂತರ ಮತ್ಸ್ಯ ಭೂಪನ ಅರ್ಧ ಓಲಗ , ತೈತ್ಯ ತಡ್ಡಿನ ಧೇಂ.....]

ಮತ್ಸ್ಯ ಭೂಪ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಇತ್ತಲೊಂದಿನ ಮತ್ಸ್ಯ ಭೂಪನು | ಇತ್ತನೋಲಗವನ್ನು ವಿಭವದಿ || ಮತ್ತೆ ಪೇಳಿದ
ಚಿತ್ತದೊಲವನು | ವಿಸ್ತರಿಸುತ ||

[ಪೀಠಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳಾಗುವಾಗ ದ್ವಾರಪಾಲಕ ಬರುತ್ತಾನೆ]

ದ್ವಾರಪಾಲಕ : (ಕಂದ) ಎನೆ ಕೇಳುತಲಾ ಚರನುಂ | ಘನ ವೇಗದೊಳ್ಳೆದಿ ಭೂಪನನು ಕಾಣುತ್ತಂ || ಮನದೊಳ್
ನನು ಬೆದರುತ ಆ | ಜನಪಾಲಾಗ್ರಣಿಗೆ ಕರವ ಮುಗಿದಿಂತೆಂದಂ ||

ದ್ವಾರಪಾಲಕ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಷ್ಟ) ಲಾಲಿಸು ಮತ್ಸ್ಯ ಭೂಪ | ಕೀರ್ತಿಕಲಾಪ | ಲಾಲಿಸು ಮತ್ಸ್ಯ ಭೂಪ || ಪ || ಪುರ
ವಲಯದೊಳೊರ್ವನು | ಕಾರಣಿಕ | ಪುರುಷ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ತಾನು || ಭರದಿಂದ ಬಂದು ನಿಂದಿರುವನಾತನಿಗೆ ನಾ |
ನರುಹುವ ಮಾತೇನು ಕರುಣಿಸು ಧೋರೆ ನೀನು ||

[ಮತ್ಸ್ಯ ಭೂಪನು ಸ್ವತಃ ಹೋಗಿ ಕಂಕಭಟ್ಟನನ್ನು ಕರೆತಂದು ಕುಳಿರಿಸುತ್ತಾನೆ]

ಮತ್ಸ್ಯ ಭೂಪ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಷ್ಟ) ಎನಲು ಕೇಳುತ ಮತ್ಸ್ಯನು | ಧಿಮ್ಮನೆ ಸಿಂಹಾ | ಸನದಿಂದಲೆದ್ದು ತಾನು ||
ವಿನಯದೊಳ್ಳೆತಂದು ತದ್ವಿಪ್ರನಂಘ್ರಿಗೆ | ವಿನಮಿತನಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮನ್ನಿಸುತೆಂದ ||

ಮತ್ಸ್ಯ ಭೂಪ : (ಜಂಪೆ-1) ಕರುಣಾಳು ನೀವೆಮ್ಮ ಪುರಕೆ ಬಿಜಯಂ ಗೈದ | ಪರಿಯ ಅರುಹೆನಲೆಂದ ಅರಸಗಾ
ಪಾರ್ವ ||

ಕಂಕಭಟ್ಟ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳು ಪಾಂಡವರ ಸೇರಿದೆ ನಾ | ಅವರಿಗಾಯ್ತಡವಿ ಮತ್ತೆಮಗೆ ಸಂಚರಣೆ
|| ದೊರಕಿತದರಿಂದಲೀ ಪುರಕೆ ಬರವಾಯ್ತೆಮಗೆ | ನರರು ಕಂಕನೆನುತ್ತ ಕರೆವರೆನ್ನುವನು ||

ಮತ್ಸ್ಯ ಭೂಪ : (ಜಂಪೆ-2) ಎನಲು ಕೇಳ್ವು ವಿರಾಟ ಮನದಿ ಸಂತಸ ತಾಳ್ವು | ಅನುಮಾನವೇನೆನ್ನ ಮನೆಯೊ
ಳಿಹುದೆಂದ ||

[ಇಬ್ಬರೂ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ , ಮುಂದಿನ ವಾರ್ಧಿಕಕ್ಕೆ ಪುನಹ ಕಂಕಭಟ್ಟನು ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಕಂಕಭಟ್ಟ : (ವಾರ್ಧಿಕ) ಇತ್ತಲುಂ ಧರ್ಮಜಂ ಕಂಕನೆಂದಿರುತಿರೆ ಮ | ರುತ್ತಸುತನತ್ತಲುಂ ಬಾಣಸಿನ ಭವನದೊಳ್
| ವರ್ತಿಸಿದನಾಚೆಯೊಳ್ ಪಾರ್ಥನರೆವೆಣ್ಣಾಗಿ ಸಾರ್ಥರೆ ನೃಪಾಲಯವನು || ಮತ್ತೆ ನಕುಲಂ ಹಯದ ಪೋಷಣೆಯೊ
ಳಿದನವ | ನೊತ್ತಿನನುಜಂ ಪಶುಸಮೂಹ ರಕ್ಷಕನಾಗಿ ||

[ಯಾರು ಯಾರು ಯಾವ ಯಾವ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯ ಭೂಪನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ತೆರಳುವುದು , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ
ಸೈರಂಧ್ರಿಯ ಪ್ರವೇಶ]

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ವಾರ್ಧಿಕ) ಮತ್ತ ಗಜಗಮನೆ ಸೈರಂಧ್ರಿ ವೇಷವನಾಂತುಮಯ್ಯಂದಳೇಂ ಪೊಗಳ್ಳೆನು ||

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ನಳಿನಮುಖಿ ದ್ರೌಪದಿಯ ಚೆಲುವಿಕೆ | ತೆಳುವಸರು ತಲೆದೋರೆ ವಿಟರಳ || ವಳಿಯೆ ನಡೆ
ತರುತಿರ್ದಳಂಗನೆ | ರಾಜ ವೀಧಿಯಲಿ ||

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ದೇಶಿ-ಅಷ್ಟ) ಏನೆಂಬೆ ದ್ರುಪದಜೆಯ ಬರವನೀಗ || ಮೀನಕೇತನನಾನೆಯಂದದಿ ಮಾನಿನೀ ಮಣಿ
ಬಂದಳು || ಏನೆಂಬೆ || 1 || ಕಡಗ ಕಂಕಣಗಳು ಝಣ ಝಣರೆನುತ || ಅಡಿಯಿಡುವ ವೇಳೆಯಲಿ ನೂಪುರ |
ವಡಿಗಡಿಗೆ ಮೊಳಗುತ್ತಲೆ || ಏನೆಂಬೆ || 2 || ಮಡದಿರನ್ನಳ ವಿಟರಕ್ಷಿಮೃಗವ ಪೊಂ || ಗೊಡಮೊಲೆಯ
ಕೂರಂಬಿನೊಳಗಡ | ಗೆಡಹುತೊಯ್ಯನೆ ಬಂದಳು || ಏನೆಂಬೆ || 3 ||

[ಸೈರಂಧ್ರಿಯು ತೆರಳಿದಲ್ಲಿಗೆ ಸುದೇಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಸಖಿಯರು ಬರುತ್ತಾರೆ]

ಸುದೇಷ್ಠೆ : (ಕಂದ) ಇಂತಾ ದ್ರುಪದಜೆಯುಂ ನಲ | ವಿಂ ತಾ ಸೈರಂಧ್ರಿವೇಷದಿಂದಯ್ದರಲಾ || ಕಾಂತೆಯನೀಕ್ಷಿಸಿ
ಮತ್ಸ್ಯ ನ | ಕಾಂತೆಯು ಅತಿ ಹರುಷದಿ ಸಖಿಯರೊಳಿಂತೆಂದಳ ||

ಸುದೇಷ್ಠೆ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಷ್ಟ) ಯಾರೆ ಬಂದವಳು | ನೀರೆ ನೀ ಕೇಳಿ | ನ್ಯಾರೆ ಬಂದವಳು || ಮಾರನ ಮದದಾನೆ
ಯಂತೆ ನೋಳ್ವರ ಕಣ್ಣೆ | ತೋರುತ್ತಲಿರುವ ಶೃಂಗಾರದ ಸತಿಯಿವಳ || ಯಾರೆ || 1 || ಸುರರ ಕನ್ನಿಕೆಯೊ ಮೇಣು
| ಪನ್ನಗವಧುವೊ | ನರರೊಳಿನಿತು ರೂಪಳು || ತರುಣಿಯರೊಳು ಕಾಣೆನಾದರಾಕೆಯನಿಲ್ಲಿ | ಕರೆ ಕೇಳ್ವೆ ತಾನೆಲ್ಲಿ
ಇರುವಳೆಂಬುದನೀಗ || ಯಾರೆ || 2 ||

[ಸಖಿಯು ಹೋಗಿ ಸೈರಂಧ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆತರುತ್ತಾಳೆ , ಸೈರಂಧ್ರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವಳಿಗರಿವಿಲ್ಲದೇ ಸುದೇಷ್ಠೆಯು ತಾನೇ ಮೊದಲಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತಾಳೆ]

ಸಖಿ : (ಆರ್ಯ-ಏಕ) ಇಂತೆನೆ ಕೇಳ್ವತಿ ಸಂತಸದಿಂ ಸಖಿ | ತಾಂ ತತ್ಪಕ್ಷಣದೊಳಗಯ್ದುಂ || ಕೌಂತೆಯ
ರರಸಿಯ ತನ್ನರಸಿಯಳಾ | ಮುಂತೆ ನಿಲಿಸಲವಳಿಂತೆಂದಳ ||

ಸುದೇಷ್ಠೆ : (ಜಂಪೆ-1,2) ತರುಣಿ ನೀನ್ಯಾರೆಂಬುದರುಹೆನ್ನೊಳು | ಹರಿಣಾಂಕವದನೆ ಕೋಮಲೆ ಕುಂದರದನೆ ||
ತರುಣಿ || ಪ || ಜಲಜಾಕ್ಷಿ ನೀನಿರುವ ಸ್ಥಳವೆಲ್ಲಿ ವರನ್ಯಾರು | ಮಲಿನ ವೃತ್ತಿಯಿದೇನು ಚೆಲುವೆ ನೀನು || ಬಲು
ಭರದೊಳಿಂದೆಮ್ಮ ನಿಲಯಕ್ಕಾತಕೆ ಬಂದೆ | ತಿಳಿಯಪೇಳೆನಲೆಂದಳತಿ ಸೊಬಗಿನಿಂದ ||

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಅರಸಿ ಕೇಳ್ ಗಂಧರ್ವರುಬಲಾನ್ವಿತರೈವ | ರಿರುತಿಹರು ಪತಿಗಳೆನ್ನಯ ಮನಕೆ
ಖತಿಯ || ಬರಿಸಿದುದರಿಂದಲವದಿರ ಬಿಡುವೆ ನಾನೊಂದು | ವರುಷವೆನ್ನುತ ಪಾಂಡವರ ಸತಿಯ ಸೇರ್ವೆ || 1 ||
ವನಿತೆ ಸಹಿತವರಿಗಾಯ್ದವಿಯದರಿಂದೆನಗೆ | ಇರುವರೆ ರಾವಿಲ್ಲದಿರೆ ಬಂದೆನೆನಲು || 2 ||

ಸುದೇಷ್ಠೆ : (ಜಂಪೆ-2) ಮನದಿ ಹರುಷಿಸಿ ವಿಲಾಸಿನಿಯರೊಡನಿಹುದೆಂದು | ಜನಪನರ್ಥಾಂಗಿ ಅವಳನು
ಮನ್ನಿಸಿದಳು ||

[ಪರೋಚ್ಛಿಷ್ಟ ಭೋಜನ ಮತ್ತು ಪರಶ್ಯಯಾಗಾರ ಪ್ರವೇಶ ಇವೆರಡನ್ನು ತನಗೆ ಹೇಳಬಾರದು ಎಂಬ ನಿಬಂಧನೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಕೇಶಾಲಂಕಾರ ವೃತ್ತಿ ಮಾಡುವ
ಸೈರಂಧ್ರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತಾಳೆ]

ಭಾಗವತ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಅರಸ ಕೇಳ್ವೆ ನುಡಿದ ವರುಷಕೆ | ತೆರಳೆ ದಶಮಾಸಂಗಳೆವರ || ತರುಣಿಗಾದಾ
ಯಾಸವೇನೆಂ | ದೊರೆವೆ ನಾನು ||

[ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಕೀಚಕನ ಪ್ರವೇಶ]

ಕೀಚಕ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಜನಪ ಮತ್ಸ್ಯೇಶ್ವರನ ಮಾನಿನಿ | ಅನುಜ ಕೀಚಕನೆಂಬ ದುರುಳನು || ಮನದೊಳ
ಗ್ರಜೆಯನು ನಿರೀಕ್ಷಿಪ | ನೆನಹಿನಿಂದ ||

[ವಿಜಯನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ , ತೈತ್ತೈತ್ತೈತ್ಯೆ .....]

ಕೀಚಕ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ತ್ರಿವುಡೆ-1,2) ಒಂದು ದಿನ ಸೊಬಗಿಂದ ತನ್ನಯ | ಮಂದಿರವ ಪೊರಮಟ್ಟು ಘನಮದ ||
ದಿಂದಲವನ ಯ್ತಂದನತುಳಾ | ನಂದದಿಂದ ||

[ಅಕ್ಕನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಡುವುದು , ಪ್ರಯಾಣ ಕುಣಿತ , ತೈತ್ಯ ತದ್ವಿನ್ದ ದೇಂ..... , ಇಬ್ಬರೂ ತೆರಳಿದಲ್ಲಿಗೆ ಕುರ್ಚಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಸವಿ , ಸುದೇಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಸೈರಂದ್ರಿಯರನ್ನು ಕೂರಿಸುವುದು , ಸೈರಂದ್ರಿಯು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರಲಿ , ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೀಚಕ ಮತ್ತು ವಿಜಯ ಬರುವುದು]

ಸುದೇಷ್ಠೆ : (ಭಾಮಿನಿ) ಹಿಂದೆ ಮುಂದಿಕ್ಕಲದ ಸತಿಯರ | ಸಂದಣಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮೆರೆವರ | ವಿಂದವದನೆಯ
ಕಂಡು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಪೊಡಮಟ್ಟ ||

ಕೀಚಕ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ತ್ರಿವುಡೆ-1) ತರುಣಿಯರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಕುಳಿತಹ | ಹಿರಿಯಳನು ಕಂಡೆರಗಲನುಜನ ||
(ಶಿರವ ನೆಗಹುತ ಅಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸಿ ಹರುಷದಿಂದ ||)

ಸುದೇಷ್ಠೆ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ತ್ರಿವುಡೆ-1) ತಮ್ಮ ಬಂದೈ ಕುಳಿರು ಬಾ ಬಾ | ಎಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದ ಕಣಿಯೆ ಬಾರೆನೆ ||

ಕೀಚಕ : (ದಿತ್ತ) ಸುಮ್ಮುದದಿ ಮಂಡಿಸಿದನಾಕೆಯ | ಸಮ್ಮುಖದೊಳು ||

[ಕೀಚಕ ಮತ್ತು ವಿಜಯ ಇಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಬಳಿಕ]

ಕೀಚಕ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಭಾಮಿನಿ) ದುರುಳನಿಂತಗ್ರಜೆಯ ಕೆಲದಲಿ | ಸುರುಚಿರಾಸನವೇರ್ದು ಕುಳಿತಾ | ಧರಿಸಿ
ನೋಡಿದನೊಯ್ಯನೆ ಅಬಲಾವಾರವನು ಬಳಿಕ ||

ಕೀಚಕ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಭಾಮಿನಿ-ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ರ) ಅರಸ ಕೇಳಾ ನಡುವೆ ರತುನದ | ಸರದೊಳಿರ್ಪ ಶಿಖಾಮಣಿಯ
ವೋಲ್ | ಮೆರೆವ ದ್ರವದಾತ್ಮಜೆಯ ಕಾಣುತ ಮನದೊಳಿಂತೆಂದ ||

ಕೀಚಕ : (ಯಮುನಾಕಲ್ಯಾಣಿ-ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಇವಳ್ಳಾವ ಲೋಕದ ಸತಿಯೋ | ಮತ್ತೀ | ಯುವತಿಯ
ಪಡೆದವಳೇಂ ಪುಣ್ಯವತಿಯೋ | ಇವಳ್ಳಾವ || ಪ || ರತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವಂತಿರಲಿ | ಸುರ | ಸತಿಯರ ಸೊಬಗು
ತಾ ಆಚೆಯೊಳಿರಲಿ || ಪೃಥಿವಿಯೊಳಿನಿತು ರೂಪಿಲ್ಲ | ದ್ರವದ | ಸುತೆಯ ಕಂಡರಿವೆ ಈ ಪರಿಯಿಂದವಲ್ಲ ||

ಕೀಚಕ : (ಬಿಲಹರಿ-ಅಷ್ಟ) ಏನು ಸುಕೃತವ ಮಾಡಿದೆನೊ | ಮತ್ತೀ | ಮೀನಾಂಕ ನೃಪನೆನ್ನ ದಯದಿ ನೋಡಿದನೊ
|| ಈ ನಾರಿ ಕೃಪೆಯಾದಳೆನಗೆ | ತಾನಿ | ನ್ನೇನು ಧನ್ಯನೊ ಈಕೆ ಬಂದಳೆನ್ನೆಡೆಗೆ || 1 || ಇವಳಂಗ ಸಂಗ
ವೈಭವವ | ಅನು | ಭವಿಸಿದ ಮೇಲ್ದೋಗಲಿ ಜೀವ || ಯುವತಿಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಸಿದ್ಧ | ಎನು | ತವಿಳಂಬದಿಂ ಖಳ
ತಾನಿದಿರೆದ್ದ || 2 ||

[ಕೀಚಕನು ದ್ರೌಪದಿಯ ವಿಷಯ ಎತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ಸೈರಂದ್ರಿ ಮತ್ತು ಸವಿಯರು ಮೆಲ್ಲನೆ ಒಳನಡೆಯುವುದು , ಅವರ ಕುರ್ಚಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು]

ಕೀಚಕ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಜಂಪೆ-1,2) ಸಹಜಾತೆ ಕೇಳು ಸತಿಯರ ನಡುವೆ ತಾರಾನಿ | ವಹದೊಳು ಶಶಾಂಕ
ಮೆರೆವಂತೆ || ಬಹಳ ಪ್ರಕಾಶದಿಂ ತೋರ್ಪಳೀ ಚೆಲುವಿಕೆಯು | ಮಹಿಯೊಳಿಲ್ಲಬಲೆಯರೊಳಿನಿತು || 1 || ಮೂರು
ಲೋಕದಿ ನೋಡಲೀ ರೂಪು ಸೌಂದರ್ಯ | ಯಾರಿಗುಂಟಮಮ ಸತಿಯರೊಳು || ಮಾರನರಗಿಣಿಯಂತೆ
ತೋರುವಳು ಕಣ್ಣೆ ಇವ | ಳ್ಯಾರಂಬುದರುಹಬೇಕೆನಗೆ || 2 ||

ಸುದೇಷ್ಠೆ : (ತೋಡಿ-ಜಂಪೆ-1,2) ಆರಾದಡೇನವಳ ಪತಿಗಳು ಬಲಾಢ್ಯರತಿ | ವೀರ ಗಂಧರ್ವರುಗಳಿವಳು ||
ಸೇರುವವಳಲ್ಲ ನೀ ಮರಳೆಂದು ಕಳುಹಿದಳು | ಮಾರಚೇಷ್ಟಿತನನ್ನು ಮನೆಗೆ ||

[ಕೀಚಕನನ್ನು ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದು ತಳ್ಳಿ ತೆರಳುತ್ತಾಳೆ , ಕೀಚಕ ಮತ್ತು ವಿಜಯ ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಮರಳುತ್ತಾರೆ , ಅವನಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ]

ಕೀಚಕ : (ಹಿಂದೋಳ-ಭಾಮಿನಿ) ಎಲೆ ಪರೀಕ್ಷಿತನೂನು ಕೇಳಾ | ಖಳನು ಪೊರಟುರುತ ಮನದಲಿ | ಹಲವ
ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ ಬಂದನು ತನ್ನ ಮಂದಿರಕೆ || ಬಳಲಿದನು ಬಾಡಿದನು ರಾತ್ರಿಯ | ಕಳೆವ ಉಪಾಯವ ಕಾಣದೆ ಏವರ
| ಲಲನೆಯನು ನೆನೆ ನೆನೆದು ಮರುಗಿದನು ಉದಯ ಪರಿಯಂತ ||

ಕೀಚಕ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಕಂದ) ಖಳನೀ ತೆರದಿಂ ನಿಶಿಯಂ | ಕಳೆದು ಉದಯದೊಳೆದ್ದು ಅವಳ ಈಕ್ಷಿಪ ಭರದಿಂ ||
ಘಳಿಲನೆ ಬರೆ ಸಹಜಾತೆಯ | ನಿಳಯದ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಕಂಡನು ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜೆಯಂ ||

[ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ವಿಜಯನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪುನಹ ಅಕ್ಕನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ , ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೈರಂಧ್ರಿ ಸಿಗುತ್ತಾಳೆ]

ಕೀಚಕ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಜಂಪೆ-1,2) ಕಂಡು ಸತಿಯಳ ಭ್ರಾಂತು | ಗೊಂಡು ಕಳವಳಿಸುತ್ತ || ಚಂಡ ಭುಜಬಲನೆಂದ |
ಲಂಡತನದಿಂದ || 1 || ಎಲಗೆ ಸೈರಂಧ್ರಿ ನಿಲ್ | ಅಳುಪಿದನು ನಿನಗೆ ಸ್ಮರ || ಉಳಿಸನೆನ್ನನು ಬರಿದೆ |
ಬಳಲಿಸದಿರಿನ್ನು || 2 || ಸೋತು ಬಂದವನೊಡನೆ | ಮಾತನಾಡದೆ ಪೋಪು || ದ್ಯಾತರ ಗುಣಾಂಶವಿದು | ನೀ
ತಿಳಿಯದವಳೆ || 3 || ಇನ್ನು ನಾ ನಿಲರಿಯೆ | ಎನ್ನ ಮೋಹದಿ ಕರೆಯೆ || ತಿಣ್ಣ ಮೊಲೆಯಿಂದಿರಿಯೆ | ಚೆನ್ನಾಗಿ
ನೆರೆಯೆ || 4 ||

[ಇಲ್ಲಿ ವಿಜಯನು ಕೂಡಾ ಕೀಚಕನಂತೆ ನಟಿಸಿ ಮಾತಾಡುವುದು , ಸೈರಂಧ್ರಿಯು ಮಾತನಾಡದೇ ಇದ್ದಾಗ ವಿಜಯನು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ]

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಧನ್ಯಾಸಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಯಾಕೆಲೊ ನಿನಗಿಂಥ ಮಾತು | ಸಾಕೆನ್ನೊಡನಿನಿತು || ಜೋಕೆಯಿಂದಲಯ್ಯ
ಮನೆಗೆ | ಕಾಕನಾಡದಿನಿತು || 1 || ಪರನಾರಿಯರ್ಗುಳುಪಿ ಯಮನಂ | ಡಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿ ವ್ಯರ್ಥ || ನರಕದಲ್ಲಿ
ಕ್ರಿಮಿಗಳಂತೆ | ಉರುಳ್ಳುದೇನೊ ಸ್ವಾರ್ಥ || 2 || ತರವಲ್ಲನ್ಯ ಸತಿಯರ್ಬೇಟೆ | ಕುಲಕೆ ಮೃತ್ಯುವ ತಾರದೆ ||
ಮರುಳೆ ಸುಮ್ಮನೆ ತೆರಳು ಮನೆಗೆ | ಬರಿ ಬಯಲಾಸೆಯೊಳಿರದೆ || 3 ||

ಕೀಚಕ : (ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಸುಲಲಿತಾಂಗಿ ಎನ್ನೊಳಿನಿತು | ಕರುಣವಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ || ಲಲನೆ ನಿನ್ನ
ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿ | ಪೋಪೆನೆಂತು ಮನೆಗೆ || 1 || ಮಲಯಜಗಂಧಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ | ರಮಿಸದುಳಿಯೆನ್ನೆಸೆ || ಚೆಲುವೆ
ಜೀವದ ಮೇಲೆ ಸರಸ | ವೇನೆ ಚಂಪಕನಾಸೆ || 2 ||

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ತೋಡಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಎಲೆ ಖೂಳ ಪ್ರಾಣವನ್ಯಾಕೆ | ಕಳಕೊಂಬೆಣಿಕೆ ಬೇಡ || ಕೊಲುವರೆನ್ನ ಪತಿಗಳು
ಕೇ | ಇದರೆ ನಿನ್ನ ಗಾಢ || 1 || ಬಲು ಧೀರ ಗಂಧರ್ವರೈವ | ರುಗಳವರಾಯುಧಕೆ || ತಲೆಯ ತೆರುವೆಯದು ಸಿದ್ಧ
ಸಾ | ರಿದನು ಗಮಿಸಾಲಯಕೆ || 2 ||

ಕೀಚಕ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ತೆಗೆಯೆ ನಿನ್ನ ರಮಣರ್ ಗಿಮಣರ್ | ಬಗೆವನಲ್ಲ ನಾನು || ಜಗದೊಳಧಿಕ ವೀರನೆಂಬುದ |
ಸುಗುಣೆಯರಿಯೆ ನೀನು || 1 || ಮೃಗಧರ ಮುನಿದಡೊಮ್ಮೆ | ನಿಲುವೆ ನಾನಾಹವಕೆ || ಮುಗುಳಂಬನಾನೆ ನೀ
ದಯದಿ | ತೋಷಬಡಿಸು ಮನಕೆ || 2 ||

[ಬಲಾತ್ಕರಿಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾನೆ , ಅವಳು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ]

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಪೂರ್ವಿ-ಭಾಮಿನಿ) ಭೂಪ ಕೇಳಾ ಖಳನ ವಚನವ | ಆ ಪತಿವ್ರತೆ ಕೇಳ್ಳು ಬಿಡನೀ | ಪಾಪಿ ತಾನಿ
ಲ್ಲಿರುವುದನುಚಿತವೆಂದು ಪಿಂತಿರುಗಿ || ಪೋಪಳನು ಕಾಣುತ್ತ ಮದನನ | ತಾಪಕಂಗವನಿತ್ತು ಬೆದೆಬೆಂ | ದಾ
ಪರಾಕ್ರಮಿ ಬಂದು ನಮಿಸಿದನಗ್ರಜೆಯ ಪದಕೆ ||

[ಅಕ್ಕನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪಾದಕ್ಕೆ ಎರಗುತ್ತಾನೆ]

ಸುದೇಷ್ಟೆ : (ಆರಭಿ-ಕಂದ) ಎರಗಿದ ಸಹಭವನಂ ಘನ | ಹರುಷದಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತುತಧಿಕ ಪ್ರೇಮದಿನಾಗಳ್ || ಪರಿಕಿಸಿ
ಮುಖದಂಗವನುಂ | ಸ್ಮರಶರಹತಿಯಿಂ ಬಳಲುವುದರಿದಿಂತೆಂದಳ್ ||

ಸುದೇಷ್ಟೆ : (ಆರಭಿ-ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಏನು ಬಂದೈ ತಮ್ಮ ನುಡಿ ನಿ | ನ್ನಾನನದ ಸಿರಿ ಕುಂದಿದೇತಕೆ || ಮಾನಿನಿಯ
ಕೆಣಕಿದೆಯೊ ಬುದ್ಧಿವಿ | ಹೀನನಾಗಿ || 1 || ಕುಲವ ಕೆಡಿಸಿದೆ ಪಾಪಿ ವೃಥದಿ | ಗಳಿಸಿಕೊಂಡೆಯಧೋಗತಿಯ ಪರ ||
ಲಲನೆಯರ ಬೇಟೆಯದು ಪುರುಷಗೆ | ಸಲುವುದೇನೈ || 2 ||

ಕೀಚಕ : (ಆದಿಭೈರವಿ-ಕೋರೆ) ಅಕ್ಕ ಕೇಳೆಂಬುದಿನ್ನೇನು | ಮಿಕ್ಕನೆನ್ನ ಸ್ಮರನು || ಘಕ್ಕನೆಚ್ಚ ಆತ ಉರಕೆ |
ಸಿಕ್ಕಿದನಾ ಶರಕೆ ||

ಸುದೇಷ್ಟೆ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ಎಲೆ ಪಾಪಿ ಕೆಡಬೇಡ ಕುಲಕೆ ಮಾರಿಯ ತಂದೆ | ಸಲುವುದೆ ಪರರ ನಾರಿಯರ
|| ಚೆಲುವ ಅಂಗೀಕರಿಸುವೆ ಎಂದಡಂತಕ | ಮುಳಿದು ನರಕಕೆ ಇಕ್ಕದಿಹನೆ ||

ಕೀಚಕ : (ದೇವಗಾಂಧಾರಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ) ಮರುಳಾದೆಯೇನೆ ಕೇಳಕ್ಕ ಇನ್ನೇನೆನ್ನ | ಹರಣವಾಕೆಯ ವಶವಾಯ್ತು ||
ಬರಿದಾದ ಡಿಂಬಕ್ಕೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಳ್ವನೆಂ | ದರೆ ಸೊಗಸಹುದೆ ಪೇಳೆನಗೆ || 1 || ಹಲವು ಮಾತಿನ್ನೇನಾ
ಲಲನೆಯ ಭೋಗಿಸ | ದುಳಿಯದು ಪ್ರಾಣವಿಂದೆನಗೆ || ಸಲಿಸೊಂದು ಬಯಕೆ ಏನಾದಡಗಾಲಿ ಮುಂದೆ |
ಉಳಿಸಿಂದೀಗೆನುತ ಎರಗಿದನು || 2 ||

ಸುದೇಷ್ಟೆ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ-2) ತಮ್ಮ ಶೋಕಿಸದಿರಿನ್ನು | ನಡೆ ಸುಮ್ಮ | ನೊಮ್ಮ ಮಂದಿರಕೆ ನೀನು ||
ಕಮ್ಮಗೋಲನ ಬಾಧೆಗೆ | ಸಿಲುಕಿ ನೀ | ಉಮ್ಮಳಿಸಬಹುದೆ ಹೀಗೆ || 1 || ಜಾಲ ಮಾತಲ್ಲ ಕೇಳು | ಪರಸತಿಯ |
ಮೇಳ ಸೊಗಸಹುದೆ ಪೇಳು || ಹಾಳು ಮಾಡಿದೆ ಕುಲವನು | ಸಾರಿದೆನು | ನಾಳೆ ಕಳುಹುವೆ ಅವಳನು || 2 ||

ಕೀಚಕ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ-2) ಮನೆಗೈದು ನಡೆಯೆನ್ನುತ | ಕಳುಹಿಸಲು | ಘನ ಹರುಷವನು ತಾಳುತ ||
ವನಿತೆ ತನಗಾಹಳೆನುತ | ಗಮಿಸಿದನು | ಮನದೊಳಗೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟುತ ||

[ಕೀಚಕನು ಸಂತಸದಿಂದ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಸುದೇಷ್ಟೆಯು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾಳೆ , ಸೈರಂಧ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾಳೆ]

ಸುದೇಷ್ಟೆ : (ಪೂರ್ವಿ-ಭಾಮಿನಿ) ಎಲೆ ಪರೀಕ್ಷಿತಸೂನು ಕೇಳಾ | ಖಳನು ಸಂತಸವೆತ್ತು ತನ್ನಯ |
ನಿಲಯಕ್ಕೆದಿದನಿತ್ತ ರವಿ ಜಾರಿದನು ಪಶ್ಚಿಮದ || ಜಲಧಿಗಾ ರಾತ್ರಿಯನು ತಾಪದಿ | ಕಳೆದನಾ ಖಳನುದಯದಲಿ
ನೃಪ | ಲಲನೆಯಿತ್ತಲು ಕರೆದು ನುಡಿದಳು ದ್ರುಪದನಂದನೆಗೆ ||

ಸುದೇಷ್ಟೆ : (ಪೂರ್ವಿ-ಏಕ,ಕೋರೆ)(ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ವನಿತೆ ಸೈರಂಧ್ರಿ ಕೇಳನುಜನ ಮನೆಗಯ್ತಿ | ವಿನಯದಿ
ಮಧುವ ನೀನು || ಘನ ಬೇಗ ತಾ ಹೋಗಿಂದೆನೆ ಕೇಳ್ಳು ಭಯದಿಂದ | ವನಜಲೋಚನೆ ಪೇಳ್ಳಳು ||

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಆರಭಿ-ಅಷ್ಟ,ಕೋರೆ)(ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಅಮ್ಮ ಕೇಳಿನ್ನೇನನುಸುರುವೆ ನಿಮ್ಮಯ | ತಮ್ಮ ಕೇವಲ
ದುಷ್ಟನು || ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂ ಕೈಯಿಕ್ಕದಿರನಿನ್ನೊರ್ವಳು ಪೋಗ | ಲಮ್ಮನಲ್ಲಿಗೆ ನಾ ದೇವಿ || 1 || ಅನುಪಮ
ಬಲರೆನ್ನವರು ನಿಮ್ಮ ಅನುಜಗೆ | ಹನನವಪ್ಪುದು ತನ್ನಿಂದ || ಎನಗಪಕೀರ್ತಿ ಬರುವುದು ಕಂಡುದ ಪೇಳ್ವೆ | ಎನಲು
ಝೇಂಕಿಸುತೆಂದಳು || 2 ||

ಸುದೇಷ್ಟ : (ತೋಡಿ-ರೂಪಕ) ಎಲಗೆ ನಿನ್ನವರಿಂದಲಹುದೇನು ಎನ್ನೊಳು | ಸಲುಗೆಯೆ ನಿನಗಿನಿತು || ಲಲನೆ
ನಿನ್ನಿಂದಾಹ ಬಳಲಿಕೆಯನು ಕಾಂಬೆ | ಘಳಿಲನೆ ನಡೆಯಿಂದಳು ||

[ತಂಬಿಗೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ನೂಕಿ ಕಳುಹುತ್ತಾಳೆ]

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಆರಭಿ-ಕೋರೆ) ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ನೊಂದು ಪಾಂಚಾಲನ | ನಂದನೆ ಮಧುವಿಗೆಂದು ||
ಹೊಂದಳಿಗೆಯ ಕೊಂಡು ನಿಂದಳಲುತ ಶ್ರೀಗೋ | ವಿಂದ ರಕ್ಷಿಪುದೆಂದಳು ||

[ಸೈರಂಧ್ರಿಯು ಶ್ರೀಹರಿ , ಶ್ರೀಕಾಂತ , ದಾನವಹರ , ಮುರಾರಿ , ಮುಕುಂದ ಗತಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ನೀನೇ ಗತಿಯಪ್ಪಾ , ಮಾನಕ್ಕೆ ಕುಂದು ಬಂದಿದೆ , ದುಃಶಾಸನನು
ಮಾಡಿದ ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣದ ಭಯ ಮತ್ತೆ ಬಂದಿದೆ , ಓ ಕರುಣೆ ನೀನೇ ರಕ್ಷಿಸು ಎಂದು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಾಳೆ]

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ವಾರ್ಧಕ) ಜನಮೇಜಯ ಕ್ಷಿತಿಪ ಲಾಲಿಸೈ ಪಾಂಡವರ | ವನಿತೆಯಾಲೋಚಿಸಿದಳಾ ಖಳಂ ಬಿಡನೆನ್ನ
| ಎನುತಲತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ತಪನನಂ ಭಜಿಸಿದಳು ನಿರುಪಮ ಸೌತ್ಯದಿಂದ ||

[ನಡುವೆ ಪುನಹ ನಿಂತು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮೇಲ್ಗಡೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಸೂರ್ಯ ದೇವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಪುನಹ ಮುಂದಡಿಯಿಡುತ್ತಾಳೆ , ಆಗ ಸೂರ್ಯ ದೇವನು
ಅವಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಒಬ್ಬ ದೈತ್ಯನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರಹ್ಮ ದೈತ್ಯನ ಪ್ರವೇಶ]

ದೈತ್ಯ : (ವಾರ್ಧಕ-ಅಬ್ರ) ಇನನವಳ ನುತಿಗೊಡಂಬಟ್ಟೋರ್ವ ದೂತನಂ | ವಿನಯದಿಂ ಕರೆದೈವರರಸಿಯಂ
ಸಲಹಿಂದಿ | ಗೆನೆ ಕೇಳುತಾ ಘೋರ ದಾನವಂ ನರರರಿಯದಂತೆ ಬೆಂಬಲಮಾದನು ||

[ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೇಳಿ , ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿಯೇ ಸೈರಂಧ್ರಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಆತನು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ ,
ಇತ್ತ ತಂಬಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೈರಂಧ್ರಿಯು ಕೀಚಕನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ]

ಕೀಚಕ : (ಬಿಲಹರಿ-ಕಂದ) ಸರಸಿಜಮುಖಿಯೇ ಪರಿಯಿಂ | ಭರದಿಂ ಕೀಚಕನ ಬಳಿಗೆ ಬರುತಿರೆ ಮತ್ತಾ ||
ತರುಣಿಯ ದೂರದೊಳೀಕ್ಷಿಸಿ | ಬೆರಗಾಗುತ್ತ ಅವನುಸಿದ್ಧ ತನ್ನಯ ಮನದೊಳ್ ||

ಕೀಚಕ : (ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ-1,2) ಬಾರೆ ಭಾಮಾಮಣಿಯೆ | ಬಾರೆ ಸ್ಮರನರಗಿಣಿಯೆ || ಬಾರೆ ಮುದ್ದಿನ ಕಣಿಯೆ |
ಬಾರೆ ಗುಣಮಣಿಯೆ || 1 || ಮದನನೆಂಬ ದುರಾತ್ಮ | ನೊದೆದನೆನ್ನಸುವ ನೀ || ಚದುರೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ |
ಬದುಕಿಸೀ ತನುವ || 2 || ಅನುಮಾನವೇನೆನ್ನ | ಮನವ ಸಂತಸಪಡಿಸು || ವನಿತೆ ಕುಳ್ಳಿರು ಎನಲು | ಕನಲಿ
ಪೇಳಿದಳು || 3 ||

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಜಂಪೆ-2) ಎಲವೊ ಪಾತಕಿ ಬಾಯ | ಹುಳವಪ್ಪುದೀ ಮಾತು || ಸಲುಗೆಯೇ ನಿನಗೆ ಪರ |
ಲಲನೆಯರೊಳಿನಿತು || 1 || ಮರಣ ಬೇಕೆಂಬಾಸೆ | ಇರೆ ಶೂಲದಲಿ ಬಿದ್ದು || ಹರಣವನು ಕೊಡು ಯಮಗೆ | ಬರಿದೆ
ಗಳಹದಿರು || 2 ||

ಕೀಚಕ : (ಜಂಪೆ-2) ತರುಣಿ ನಿನ್ನಯ ಮಾತು | ಕರಗಿಸದು ಎನ್ನುವನು || ಕರುಣಿಸೊಮ್ಮೆಯೆನುತ್ತ | ಕರವಿಡಿದ
ನವನು ||

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಶಿವರಂಜಿನಿ-ಭಾಮಿನಿ) ದುರುಳನೀ ಪರಿಯಿಂದಲಾಕೆಯ | ಕರವಿಡಿಯಲೊಡೆ ಮುರುಚಿ ಭಯದಿಂ ||
ಇರದೆ ಬಾಗಿಲ ದಾಂಟಿ ಸಭೆಗೋಡುವಳನೀಕ್ಷಿಸುತ ||

[ಹಿಡಿಯಲು ಹೋದಾಗ ಸೈರಂಧ್ರಿಯು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ , ಕೀಚಕನು ಅವಳನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ತೆರೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪ , ರಾಣಿ
ಸುದೇಷ್ಟ ಮತ್ತು ಕಂಕಭಟ್ಟರನ್ನು ಕೂರಿಸುವುದು , ಆ ಸಭೆಗೆ ಸೈರಂಧ್ರಿಯು ಓಡಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ]

ಕೀಚಕ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ತರಳೆ ಪೋಪೆಯದೆಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲೆನು | ತುರವಣಿಸಿ ಬೆಂಬತ್ತುತಾ ಖಳ || ತುರುಬ ಹಿಡಿಯುತ ಕುಸುಬಿದನು ಕೆಡಹಿದನು ಹುಡಿಯೊಳಗೆ ||

[ಕೀಚಕನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವಳಿಗೆ ಒಡೆಯುತ್ತಾನೆ , ಸೈರಂಧ್ರಿಯು ಬೀಳುತ್ತಾಳೆ , ಕಾಪಾಡಿ ಎಂದು ಅಳುತ್ತಾಳೆ , ಕೀಚಕನು ಅಟ್ಟಹಾಸಗೈಯುತ್ತಾನೆ]

ದೈತ್ಯ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಫಡ ಫಡೆನುತಾರ್ಭಟಿಸಿ ಭುಜಗಳ | ನೊದರುತ್ಯೇತಂದಾ ದುರಾತ್ಮನ || ಕೆಡೆಯೆನುತ ಕುಸುಬಿದನು ತಿವಿದನು | ಕಡುಹಿನಿಂದ ||

[ದೈತ್ಯನು “ಎಲಾ ದುರುಳ , ನಿನ್ನ ಕರುಳ ತೆಗೆದು ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತೇನೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕೀಚಕನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದು ಕೀಚಕನನ್ನು ಹೊಡೆದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ , ಕೀಚಕನು “ಅಯ್ಯೋ” ಎಂದು ನೋವಿನಿಂದ ಒರಲುತ್ತಾ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಎದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅರಸ ವಿರಾಟ , ರಾಣಿ ಸುದೇಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಕಂಕಭಟ್ಟ ಯಾರೂ ಕೂಡಾ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ , ಸೈರಂಧ್ರಿಯು ಅಳುತ್ತಾಳೆ]

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಶಿವರಂಜಿನಿ-ಕಂದ) ಅವನಿಪತಿಯೋಲಗದೊಳ್ | ಕುಳಿತವರೆಲ್ಲರ್ ಭಯಮಂ | ತಳೆದಿರಲಾ ಲಲನೆ ಗೋಳಿಡುತ ಅತಿ ದುಃಖಿಸಿದಳ್ ||

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಶಿವರಂಜಿನಿ-ಕೋರೆ) ಅಕಟಕಟೆನ್ನಯ ವಿಧಿಯೆ | ಶಕುತಿಯೊಳಾ ಖಳನೊಡೆಯೆ || ಸಕಲರು ನೋಡು ವರಿದನು | ಲಕುಮೀಯಾಳ್ವನೆ ನೀನು || 1 || ಕರುಣದಲಿ ಸಲಹೆನ್ನ | ಎರೆಯರು ಬಿಟ್ಟರು ಮುನ್ನ || ಹರ ಹರ ಈ ಶೋಕವದು | ವರರಿಗೆ ತಾಗಲಿ ಇಂದು || 2 || ಯಾರಿಗೆ ಪೇಳುವೆನಿನ್ನು | ಯಾರು ವಿಚಾರಿಪರಿದನು || ಭೂರಿ ಜನರಿಹ ಸಭೆಯು | ಆರಣ್ಯವಾಯ್ತು ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ || 3 ||

[ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ವಲಲ ಭಟ್ಟನು ಬರುತ್ತಾನೆ]

ವಲಲಭಟ್ಟ : (ವಾರ್ಧಕ-ಅಬ್ರ) ಯುವತಿಯೀ ಪರಿಯಿಂದ ಅಳುವುದಂ ಕಾಣುತಂ | ಪವನಜಂ ನೊಂದಳಕಟಕಟ ಸತಿಯೆಂದೆನುತ | ತವಕದಿಂ ಕೋಪದಿಂ ಕಂಡಂ ನೃಪಾಲಯದ ಮುಂದಣ ಮಹಾ ತರುವನು ||

ವಲಲಭಟ್ಟ : (ವಾರ್ಧಕ-ಅಬ್ರ) ಅವನಿಗಿವಳಂ ಕೆಡಹಿದ ಅಧಮನಂ ಮುರಿವೆ ಮ | ತ್ತವನ ವಂಶವ ಅರೆವೆ ಅರಿತರಾದರೆ ಕೌರ | ವರ ವೃಂದಮಂ ತರಿವೆ ಅಣ್ಣನಾಜ್ಞೆಯ ಮೀರ್ವೆ ಎನುತುಬ್ಬಿದಂ ಭೀಮನು ||

[ಅರಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಮರವನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವಗತದಲ್ಲಿ “ಈ ಮರವನ್ನೇ ಕಿತ್ತು ಇವಳನ್ನು ಒಡೆದ ಈ ಕೀಚಕನನ್ನು ಅವನ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರನ್ನು ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡುಕಿ ಹಿಂಡುತ್ತೇನೆ , ನಂತರ ಇವನ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಂಧವರನ್ನೂ ಕೊಂದು , ಬಳಿಕ ವೀರ ವಿರಾಟರಾಜನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ , ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೌರವರು ತಿಳಿದರೆಂದಾದರೆ ಅವರ ಕುಲವನ್ನೇ ಸವರಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಕೂಗಾಡುತ್ತಾ ಮರವನ್ನು ಕೀಳಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾನೆ]

ಕಂಕಭಟ್ಟ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ)(ಕೋರೆ) ಮರುಳಾದೆಯೇನಯ್ಯ ವಲಲ ಈ ಮರವಿದು | ನರರಿಗಾಶ್ರಯವಪ್ಪುದು || ಮುರಿವುದುಚಿತವಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಬಾಣಸಿನ ಮಂ | ದಿರಕೆ ಮತ್ತುಂಟು ಬೇರೆ || ಕಡಿಯದಿರೈ ಧರ್ಮಮಯದ ತರುವ ನಮ್ಮ | ನುಡಿ ಕೇಳೆಂದೆನೆ ಲಾಲಿಸಿ ||

[ಭೀಮನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರಿತ ಧರ್ಮಜನು ಭೀಮನಿಗೆ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ – “ವಲಲ , ಅವಸರ ಮಾಡಬೇಡ , ಸೈರಿಸು ಸಹನೆಹೊಂದು , ಆ ಮರವನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಡ , ಸುಜನರ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಅದು ನೆರಳಿನ ಆಶ್ರಯವಾಗಿದೆ , ಉರ ಹೊರಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮರವುಂಟು , ನಿನ್ನ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸು” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ]

ವಲಲಭಟ್ಟ : (ಅಷ್ಟ-2) ಬಿಡನೀತನೆಂಗೆಯೆ ಎಂದು ಮರುಗುತೆದ್ದು | ನಡೆದನಾಚೆಗೆ ಭೀಮನು ||

[ಏನು ? ಇದು ನೆರಳು ಕೊಡುವಂತಹ ಧರ್ಮ ತುಂಬಿದ ಮರವಾ ? ಇದನ್ನು ಮುರಿಯಬಾರದಾ ? ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಭೀಮನು ಸಭೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಸೈರಂಧ್ರಿಯು ಮತ್ತೆ ಪುನಹ ಅಳುತ್ತಾಳೆ]

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಶಿವರಂಜನಿ-ಕೋರೆ) ಶಿವನೇ ಇನ್ಯಾರಿಗಿಂಬೆ ನಾನು | ಖಳನುಪದ್ರವನು | ಶಿವನೇ ಇನ್ಯಾರಿಗಿಂಬೆ ನಾನು || ಪ || ಸುಮ್ಮನೆ ಕಂಡರಿವರೆಲ್ಲ | ಆತನೆನ್ನವನಿಗೆ | ಕೆಡಹಿಯೇ ಪೋದನಲ್ಲ || ಅ.ಪ ||

ಕಂಕಭಟ್ಟ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ)(ಕೋರೆ) ಮರುತಜನ್ಯದೆ ಭೂಮಿಪ ಮನ ಮರುಗುತ್ತ | ಪರರಿಗೆ ಪೇಚ್ಚಂದದಿ || ಅರುಹಿದನೆಲೆ ನೀರೆ ಏಕೆ ದುಃಖಿಸುವೆ ನೀ | ದುರುಳನಧಿಕ ಶೌರ್ಯನು || 1 || ಬಗೆಯನಾತನು ಮತ್ಸ್ಯ ಭೂಪನ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ | ಹೊಗದು ದೋಷವು ಲಾಲಿಸು || ಮೃಗವಿಲೋಚನೆ ಧರ್ಮವಿದು ನೀ ದುಃಖಿಸದಿರು | ದುಗುಡವ ಬಿಡು ಸುಮ್ಮನೆ || 2 ||

[ಸೈರಂಧ್ರಿ , ಇದು ನಿನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಕರ್ಮದ ಫಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಸುಮ್ಮನೇ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು , ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೀಚಕನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು , ಆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ , ಆತನು ಮತ್ಸ್ಯ ರಾಜನನ್ನು ಕೂಡಾ ಲಕ್ಷಿಸುವವನಲ್ಲ , ಹೀಗಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೇ ಹೋಗು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಂಕಭಟ್ಟ , ಮತ್ಸ್ಯ ಭೂಪ ಮತ್ತು ರಾಣಿ ಎಲ್ಲರೂ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ]

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಕಂದ) ಭೂಮಿಪನಿಂತನೆ ಕೇಳ್ತುಂ | ಭಾಮಾಮಣಿ ಯೋಚಿಸಿದಳಿವಂ ಧರ್ಮಾತ್ಮಂ || ಭೀಮನೋಳೀ ಕ್ಷಿಪೆನೆನುತಾ | ಭಾಮೆಯು ಬಂದಳು ಅಳುತ್ತ ಒಡತಿಯ ಬಳಿಗಂ ||

[ಸೈರಂಧ್ರಿಯು ಸುದೇಷ್ಠೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ , ಸುದೇಷ್ಠೆಯು ಸೈರಂಧ್ರಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸಂತೈಸುತ್ತಾಳೆ]

ಸುದೇಷ್ಠೆ : (ಭಾಮಿನಿ) ಅಳಲಬೇಡಿನಬಲೆ ಸತ್ಯವ | ಅಳಿದವರ ಕೊಲಿಸುವೆನು ಪರಸತಿ | ಗಳುಪಿದವ ನನ್ನನುಜನೇನು ಸುದೇಷ್ಠೆಯೆನೆ ಕೇಳ್ತು ||

[ಪರಸತಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದವನು ನನ್ನ ತಮ್ಮನಾದರೆ ಏನು ? ನಾನೇ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ]

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಭಾಮಿನಿ) ಲಲನೆ ನುಡಿದಳು ನೀವಿದೇತಕೆ | ಕೊಲಿಸುವಿರಿ ತನ್ನವರು ಕೀಚಕ | ಕುಲವ ತೀರ್ಚುವ ರೆನಗೆ ಪಾತಕವಿಲ್ಲ ಸಾರಿದೆನು ||

[ನಿಮಗೆ ಆ ತೊಂದರೆ ಬೇಡ , ನನ್ನ ಪತಿಗಳೇ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ , ನಾನಿನ್ನು ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಸೈರಂಧ್ರಿಯು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ತೆರಳುತ್ತಾಳೆ]

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಭಾಮಿನಿ) ಅರಸ ಕೇಳಾ ದ್ರುಪದಸುತೆಯೇ | ಪರಿಯ ಶೋಕದೊಳೆದ್ದು ಭೀಮಂ | ಗರುಹಿ ನೋಡುವೆ ನೆನುತ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಓರ್ವರರಿಯದೊಲು ||

[ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಲಲನು ಮಲಗಿರುತ್ತಾನೆ , ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೈರಂಧ್ರಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ]

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಭಾಮಿನಿ) ತರಳೆ ಬಂದಳು ಬಾಣಸಿನ ಮಂ | ದಿರದಿ ಪಾಕಂಗೆಯ ಬಳಲಿದು | ಭರದ ನಿದ್ರೆಯೊಳಿರ್ಪ ಭೀಮನ ಕಂಡಳಾ ಕಾಂತೆ ||

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಮೋಹನ-ತ್ರಿವುಡೆ) ಬಾಲೆ ಕಂಡಳು ಮರುತಜನ ನಿ | ದ್ರಾ ಲತಾಂಗಿಯ ಸುರತ ಸುಖದಿಂ || ದೇಳದೊರಗಿರೆ ಮನದಿ ನುಡಿದಳು | ಲೋಲನಯನೆ || 1 || ಎಬ್ಬಿಸಿದರಿನ್ನೇನನಂಬನೊ | ಗಬ್ಬಿ ಹೆಣ್ಣಿವಳೆಂದು ಬೈವನೊ || ತುಬ್ಬಹುದು ನಾ ಬಂದುದಿವಸ | ಧ್ವಬ್ಬರಿಸಲು || 2 || ಏನು ಮುನಿದರು ಮುನಿಯಲೆಂದವ | ನಾನನದ ವಸನವನು ತೆಗೆದಾ || ಮಾನಿನೀಮಣಿ ಗಲ್ಲಪಿಡಿದು ನಿ | ಧಾನದಿಂದ || 3 || ಅಲುಗಿ ಮುದ್ದಿಸುತಿರಲು ಭೀಮನು | ಘಳಿಲನೆಚ್ಚರಿತೆದ್ದು ಮುಂದಿಹ || ಲಲನೆಯನು ಕಾಣುತ್ತಲೆಂದನು | ತಳುವದಂದು || 4 ||

ವಲಲಭಟ್ಟ : (ಏಕ) ಮಾನಿನಿರನ್ನಳೆ | ಬಂದುದಿ | ದೇನು ಕಾರ್ಯ ಪೇಳೆ || ಮಾನವಂತೆ ನಿನ್ನಾನವೇತಕೆ | ಮ್ಲಾನವಾಗಿರುವುದಿದೇನೆ ಲತಾಂಗಿ || ಮಾನಿನಿ || 1 || ಇಲ್ಲಿಹನಾರಿಯರು | ತಿಳಿಯುವರ್ | ಖುಲ್ಲರುಳಿದ ಜನರು |

ನಿಲ್ಲದಿರಲೆ ದೇಶಿಗರಾವೆಂಬುದ | ಬಲ್ಲೆ ಬಂದುದ ತಳುವಿಲ್ಲದುಸುರು ನಡೆ || ಮಾನಿನಿ ||

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಆನಂದಭೈರವಿ-ಕೋರೆ) ಪೇಳಲೇನಾನಿನ್ನು | ಎನ್ನಳಲನು | ಪೇಳಲೇನಾನಿನ್ನು || ಪ || ನಿನ್ನೆ
ಕೀಚಕನು | ಎಂದೆನಿಪೋರ್ವ | ಕುನ್ನಿಯೊದೆದನೆನ್ನನು || ಬೆನ್ನ ಬಿಡನು ಪಾಪಿ | ಯಾ ಖೂಳನುಪಟಳ | ವಿನ್ನೆಂತು
ತಾಳುವೆನು | ಬಾಳುವೆನು || ಪೇಳ || 1 || ನಿನ್ನಂಥ ವಲ್ಲಭರು | ಇದ್ದರು ನಾನು | ಬನ್ನಬಡುವುದಾದರು || ಇನ್ನು
ಪ್ರಾಣವ ಕಳೆ | ಕೊಂಬೆನೀ ಪಾತಕ | ನಿನ್ನ ತಟ್ಟುವುದೆಂದಳು | ಶೋಕದೊಳು || ಪೇಳ || 2 ||

ವಲಲಭಟ್ಟ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಎನಲು ಕೇಳುತ ಖತಿಯೊಳನಿಲಸು | ತನು ನುಡಿದನೀ ಗಂಡುತನವನು || ವನಿತೆ
ಸುಡು ಪೇಳದಿರು ತನ್ನೊಳು | ಮನೆಗೆ ತೆರಳು || 1 || ಉಳಿದ ನಾಲ್ವರು ರಮಣರೊಳು ಪೇಳ್ | ಸಲಿಸುವರು
ನಿನ್ನಿಷ್ಟವನು ನಡೆ || ಅಳಲದಿರ್ ನಾವ್ ಭೀತರಣ್ಣಗೆ | ಜಲಜಗಂಧಿ || 2 ||

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ಶಿವ ಶಿವ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದೊಳು ನಾನೇನು ಪಾ | ಪವ ಮಾಡಿದೆನೊ ತನಗಿಂದು
|| ಬವಣೆಯಾಯ್ತೀ ಪುರುಷರಿಗೆ ತಾ ಸತಿಯಾದ | ದಿವಸದಾರಭ್ಯವೀವರೆಗೆ || 1 || ಧರೆಯೊಳೊರ್ವಳಿಗೋರ್ವ
ಪುರುಷನಾದರು ತನ್ನ | ತರುಣಿಯ ನಾರೈವನವಳ || ಹರಿಬವ ಕಂಡರೆ ಹರಣವನಿತ್ತಾದ | ರರಸಿಯ ಸಲಹುವ
ಜಗದಿ || 2 || ಪತಿಗಳೈವರು ತನಗಿಹರೋರ್ವರೋರ್ವರ | ಪ್ರತಿಮ ಸಾಹಸರು ನೋಡುವರೆ ||
ಸತಿಯೊಳೊರ್ವಳ ಸಲಹದ ನಾಣಗೇಡಿಗಳ್ | ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಿನ್ನುಂಟೆ ಇಂಥವರು || 3 || ಮೊದಲೊಂದು ಬಾರಿ
ಕೌರವರು ಮಾನವ ಕೊಂಡ | ರೊದೆದನಿಂದೀ ಪಾಪಿ ಖಳನು || ಬದಲು ಮಾತಿನ್ನೇನು ತುದಿಗಾಲ ಬಂತೆನ | ಗಿದು
ಸಿದ್ಧ ಕೊಲುವಿರಿ ನೀವು || 4 ||

ವಲಲಭಟ್ಟ : (ಅಷ್ಟ-2) ಮಾನಿನಿಯಳಲದಿರೆ | ಮಾನವ ಸುರ | ದಾನವರೊಳಗೆ ನೀರೆ || ತಾನಾರೆನ್ನಯ ಮಾನ |
ವನು ಕಳೆವಾತನ | ಪೆಸರದೇನುಂಟು ಪೇಳೆ || 1 || ಈ ಷಂಡರೊಡನೆ ನಾನು | ಪುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ | ಮೀಸೆಯು
ಳ್ಳವನೆ ಇನ್ನು || ರೋಷವಿಲ್ಲೆನಗೆ ನೀ | ಮನಕೆ ಬಂದುದ ಪೇಳು | ಈಸೊಂದು ಬೆದರದಿರೆ || 2 || ಲಲನೆ
ನೀನರಿಯೆಯೇನೆ | ಎನ್ನಯ ಭುಜ | ಬಲವ ನೀನೆಂಬುದೇನೆ || ಕೊಲುವೆ ಪಾಪಿಗಳನೆಂ | ದರೆ ಬಿಡನಣ್ಣನು |
ಸಿಲುಕಿಹೆನವನಾಜ್ಞೆಗೆ || 3 || ಮಿಕ್ಕ ಗಂಡರಿಗುಸಿರು | ನಿನ್ನಯ ಮನ | ದಕ್ಕರೆ ಸಲಿಸುವರು || ಸಿಕ್ಕೆವು ನಾವಿಂಥಾ |
ನಾಣ್ಣೇಡಿಗಳಿಗೆ ನೀ | ದುಃಖಿಸಬೇಡವಿಲ್ಲಿ || 4 || ಇಂದಿನಾರಭ್ಯವಿನ್ನು | ಕಾಂತರು ನಾಲ್ವ | ರೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊ
ನೀನು || ಮಂದಗಮನೆ ನಿನ್ನ | ದಂದುಗವನು ಬಿಟ್ಟೆ | ನೆಂದಿಗು ಮುಂದೆ ನಾನು || 5 ||

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಸಾವೇರಿ-ಭಾಮಿನಿ) ಎರೆಯ ಕೇಳೈ ಎನ್ನ ಮರಣವು | ಹರುಷವಾಯಿತೆ ನಿನಗೆ ನೀವಿ |
ನ್ನರಸನಾಜ್ಞೆಯ ಮೀರದಿಹುದೈವರುಗಳೊಂದಾಗಿ || ಹರ ಹರಾ ನಾನೇಕೆ ನಿಮ್ಮಯ | ತರುಣಿಯಾದೆನೊ ಭೀಮ
ಕೊಡಿಸೈ | ಮರಣಕಪ್ಪಣೆಯನುತ ಎರಗಿದಳಾಗ ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ||

ವಲಲಭಟ್ಟ : (ತುಜಾವಂತು-ಜಂಪೆ-1,2) ಎನಲು ಕೇಳುತ ಭೀಮ | ಮನ ಮರುಗುತ್ತೈದೆ ಕಂ || ಬನಿದುಂಬಿ
ಕರೆದನಾ | ವನಜಲೋಚನೆಯ || 1 || ತರುಣಿಯಳ ಕಣ್ಣೀರ | ನೊರೆಸಿ ಮೊಗವನು ತನ್ನ || ಕರೆದಿಂದ
ತೊಡಸಿದನು | ಕುರುಳ ನೇವರಿಸಿ || 2 ||

ವಲಲಭಟ್ಟ : (ಜಂಪೆ-2) ಕನ್ನೆ ನೀನಳಲದಿರು | ಇನ್ನು ಸಂತಸ ತಾಳು || ನಿನ್ನಾಣೆ ಮೀರ್ದೆ ನಾ | ನಣ್ಣನಾಜ್ಜೆಯನು || 1 || ಬಡಿವೆ ಕೀಚಕ ಕುಲವ | ತಡೆದರೆ ವಿರಾಟನನು || ಕೆಡೆದು ಹರಹುವೆನವನ | ಪಡೆ ಸಹಿತ ಭರದಿ || 2 || ಅರಿತರಾದರೆ ಕೌರ | ವರ ತರಿವೆನಲ್ಲೆಂದ || ಡುರುಹುವೆನು ನಾಕವನು | ತೊರೆದೆ ನೀತಿಯನು || 3 ||

ವಲಲಭಟ್ಟ : (ಮೋಹನ-ವಾರ್ಧಕ-ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ರ) ತರುಣಿ ಬಿಡು ಶೋಕಮಂ ಮೃಗರಾಜವನಿತೆಯಂ | ನರಿ ಕೆಣಕಿ ಬದುಕುವುದೆ ನೋಡೆನ್ನ ಸಾಹಸಂ | ಮರುಗದಿರ್ ಮುಳಿದೆನಾದರೆ ಬಗೆಯೆನಗ್ರಜನ ಧರ್ಮಗಿರ್ಮಂಗಳನ್ನು || ತೆರಳಿ ನೀನಾ ಖೂಳನೆಡೆಗೆ ನಾಟಕದ ಮಂ | ದಿರಕೆ ಬಾರೆಂದು ಸೂಚನೆ ಪೇಳ್ವಡಾನೋರ್ವ | ಆರಿಯದಂದದೊಳ್ಳೆದಿ ಖಳನ ಬಸಿರಂ ಬಗಿವೆ ಅಂಜದಿರ್ ನಡೆಯೆಂದನು ||

[ಕೀಚಕನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ ಎಂದಾಗ ಸೈರಂಧ್ರಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಲಿದಾಡುತ್ತಾಳೆ]

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಇಂತೆಂದ ಮಾತನು ಕೇಳುತ್ತ | ಗುಣ | ವಂತೆ ದ್ರೌಪದಿ ತೋಷ ತಾಳುತ್ತ || ಚಿಂತೆಯ ಬಿಡಿಸಿದ ಭೀಮನು | ತನ | ಗಿಂಥಾ ಮೋಹದ ಕಾಂತರ್ ಯಾರಿನ್ನು ||

[ವಲಲನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಕೀಚಕ ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ]

ಕೀಚಕ : (ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಅಷ್ಟ) ದುರುಳ ಕೀಚಕನು ಆ ದಿವಸದಿ | ಕಂ | ಡರವಿಂದಾಕ್ಷಿಯನು ಸಂತಾಪದಿ || ಕರವ ಪಿಡಿಯಲಂಜಿ ನುಡಿದನು | ನೀರೆ | ಕರುಣವಿಲ್ಲೆನ್ನೊಳು ನಿನಗಿನ್ನು || 1 || ಇರುಳೊಂದು ಯುಗವಾಗಿ ಕಳೆದನು | ಪಾಪಿ | ಸ್ಮರನು ಅಂತಕನಾಗಿ ಕೊಲುವನು || ತರುಣಿ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ಇನ್ನೇನು | ಸಲಹು | ಹರಣವೆನುತ ಕೈಯ ಮುಗಿದನು || 2 ||

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಅಷ್ಟ) ಎಲೆ ಪಾಪಿ ಕೆಡಬೇಡ ಸಾರಿದೆ | ನಿನ್ನ | ತಲೆಯ ಎನ್ನವರಿಗೆ ಮಾರಿದೆ || ನೆಲನಿಂಥಾ ಪಾಪಿಯ ಹೊರುವುದೆ | ಪರ | ಲಲನೆಗಳುಪಿ ಕೀರ್ತಿ ಇರುವುದೆ ||

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ಮೋಹನ-ಭಾಮಿನಿ) ಎಲವೊ ಪಾತಕಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ | ಕುಲವ ತೀರ್ಚಿದೆಯಾದಡಾಗಲಿ | ಗಳಹದಿರು ನೀನಿನ್ನು ರಾತ್ರಿಯೊಳೋರ್ವರರಿಯದೊಲು || ಘಳಿಲನೈತಹೆ ನಾನು ನಾಟ್ಯದ | ನಿಲಯದಲ್ಲಿರು ನೀನು ತನ್ನವ | ರುಳಿಸರರಿತರೆ ನಿನ್ನ ಮಂದಿರಕ್ಕೈದು ಬೇಗದಲಿ ||

[ಮರಳಿ ವಲಲನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ]

ಸೈರಂಧ್ರಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಬಂದು ಭೀಮನಿಗೆರಗಿ ನುಡಿದಳು | ಮಂದಮತಿಗಾನೆಂದೆ ನಾಟ್ಯದ || ಮಂದಿರದೊಳಿಹುದೆಂದು ನೀ ಪೇ | ಕ್ಷಂದದಿಂದ || 1 || ತಲೆಯ ಬೈತಲೆಯಿಂದ ಬಾಚಿದು | ಲಲನೆಯಿಂದವ ಮಾಡಿ ವರನನು || ಖಳನ ಜಯಿಸೆಂದೆನುತ ಪಣೆಯೊಳು | ತಿಲಕವಿಡಲು || 2 ||

[ವಲಲನಿಗೆ ಸೀರೆ ಉಡಿಸಿ ತರಬೇತಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾಳೆ, ವಿಜಯನು ಕೀಚಕನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿ ತಿಕ್ಕಿ ಅವನ ಬೆನ್ನು ನೋವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ, ನಂತರ ಅವನನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿ, ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ ಹಾಕಿ, ಕೈಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹಾರವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ, ಕೀಚಕನು ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಮೂಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾಟ್ಯಗೃಹಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಕೀಚಕ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಅರಸ ಕೇಳಿತ್ತ ಕೀಚಕನು ತನ್ನಯ ಗೃಹದಿ | ಹರುಷದಿಂದೆದ್ದು ನಿಶಿಯೊಳಗೆ || ಪರಿ ಪರಿ ಅಲಂಕಾರದಿಂ ರಾಜಿಸುತ ಬಂದ | ತಿರುಹುತ್ತ ಖಡ್ಗವನು ಭರದಿ || 1 || ಜನರನುಳಿದೋರ್ವನೈತಂದ ಬಯಸಿದು ಕೃತಾಂ | ತನ ಬಾಯ ಹೊಗುವಂತೆ ಮುದದಿ || ಅನುಮಾನಿಸದೆ ಪೊಕ್ಕನಾ ನಾಟ್ಯನಿಲಯವನು | ಘನ ಮದಾಂಧತೆಯಿಂದಲಾಗ || 2 ||

ಕೀಚಕ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಬಂದು ಮಣಿಪರಿಯಂಕದೆಡೆಗೆ ನುಡಿಸಿದನೆಲಗೆ | ಇಂದುಮುಖ ಬಗೆಬಗೆಯ ಸುಮವ ||
ತಂದೆನಿದೊ ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿಗಳ ಸಹಿತ ಕೊ | ಳೈಂದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದನಾಗ || 1 || ನಿನ್ನಾಣೆ ಪುಸಿಯದಿರು ಎನ್ನ
ಪೋಲುವ ಚೆಲುವ | ರನ್ನ ನೀ ಕಂಡರಿವೆಯೇನೆ || ನಿನ್ನಂದದಬಲೆಯರು ಎನ್ನನೇ ಬಯಸುವರು |
ಎನ್ನಲನಿಲಜನೆಂದನಾಗ || 2 ||

ವಲಲಭಟ್ಟ : (ಸಾವೇರಿ-ರೂಪಕ) ಎಲವೊ ಕೀಚಕ ಕೇಳು | ಚೆಲುವ ನೀನಹುದೆಂದು || ಒಲಿದು ಬಂದೆನು ನಾನು |
ಬಲು ಧೀರನೆಂದು || 1 || ಹಲವು ಮಾತೇನು ನಿನ | ಗೆಣೆ ನಾನು ನೋಡರೆ || ಗಳಿಗೆ ತೋರುವೆನ್ನೆ | ಲಲನೆ
ಯಂದವನು || 2 ||

ಕೀಚಕ : (ರೂಪಕ) ಎನಲು ಕೀಚಕ ಉಬ್ಬಿ | ವನಿತೆ ಬಾರೆಂದು ಭೀ || ಮನ ಮೈಯ ತಡವರಿಸೆ | ಸ್ತನ ವಿಲ್ಲದಿರಲು
|| 1 || ಮನದಿ ಬೆಚ್ಚುತಲೆಂದ | ಎಲೆ ನೀರೆ ಕೋಮಲ || ತನುವೇಕೆ ಕಲ್ಲಂತಾ | ಯ್ತಿನಲೆಂದ ನಗುತ || 2 ||

ವಲಲಭಟ್ಟ : (ಕಂದ) ಎಲೆ ಖೂಳನೆ ಕೇಳ್ ಪರಸತಿ | ಗಳುಪಿದ ಪಾತಕಿಗಳಿಗಮೃತವು ವಿಷಮಕ್ಕುಂ || ಬಲು
ಕರ್ಕಶಮಕ್ಕುಂ ಕೋ | ಮಲವೆನುತೆದೊಡನೆ ತುಡುಕಿದಂ ಮುಂದಲೆಯಂ ||

ವಲಲಭಟ್ಟ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ) ಮುಂದಲೆಯನು ಪವನತನುಜ ಪಿಡಿಯಲಾತನು | ನಿಂದು ಚಪಳೆ ಫಡ
ಫಡೆನುತ ಕರವ ಪಿಡಿದನು || ಮಂದ ಮತಿಯನೆಲ್ಲಿ ಬಿಡುವೆನೆಂದು ಭೀಮನು | ಹೊಂದಿ ಬದಿಯ ಬಡಿದು
ಪಿಡಿದನವನ ತುರುಬನು ||

ಕೀಚಕ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ) ತುರುಬು ಹಿಡಿಯಲುರುಬಿ ಭಯದೊಳಾ ದುರಾತ್ಮನು | ತರುಣಿಯಲ್ಲ
ಕಪಟವೆಂದು ಅರಿತು ಖತಿಯನು || ಧರಿಸಿ ಪೊಕ್ಕು ಭೀಮನೊಡನೆ ಧಡ ಧಡೆನುತಲಿ | ಭರದಿ ಹೊಡೆಯುತಿರಲು
ಧಪ್ಪು ಧಿಪ್ಪೆನುತ್ತಲಿ ||

[ಯುದ್ಧ , ಕೀಚಕ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ]

ವಲಲಭಟ್ಟ : (ಭಾಮಿನಿ) ಕರಹತಿಗೆ ಕೀಚಕನ ತನು ಜ | ಜ್ವರಿತವಾದುದು ಕರುಳನುಗುಳುತ | ಧರೆಗುರುಳೆ
ಕಂಡನಿಲಸುತ ಮುದುಡಿಸಿದ ಖಳವೆಣನ || ಕರೆದು ತರುಣಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಬಂ | ದಿರದೆ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಳು ಕಾಂತನ
| ಹರುಷದಲಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತ ಮುಂಡಾಡಿದಳು ಮುದ್ದಿಸುತ ||

[ಬಳಿಕ ಕೀಚಕನೊಡನೆ ಸೈರಂಧ್ರಿಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದ ಕೀಚಕನ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ 105 ಮಂದಿ ಉಪಕೀಚಕರನ್ನು ಕೂಡಾ
ವಲಲನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ , ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ದಕ್ಷಿಣ ಗೋಗ್ರಹಣ , ಉತ್ತರ ಗೋಗ್ರಹಣ , ಉತ್ತರನ ಪೌರುಷಗಳ ಕಥಾಭಾಗ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ]

* * * * *